

Indianerlejren

Lige øst for Ringkøbing Havn ligger en malerisk bebyggelse med fjordfiskernes redskabshytter. Den selvgroede skurby kaldes i folkemunde ”Indianerlejren” på grund af bundgarnspælene, der stilles op, så de ligner indianertelte. Med sit kringlede gadenet og de små, tætliggende skure udgør bebyggelsen en autentisk og stemningsfuld enklave på havnen, der har været der siden havnen blev anlagt.

Bebyggelsen

Lige siden havnen blev anlagt, har fiskerne lagt deres både til i denne side af havnen, og her har de bygget skure til deres redskaber. Ved husene ligger fiskernes net og ruser til tørre sammen med bøjer, hyttefade og bundgarnspæle, og det er tydeligt, at området stadig er i fuld funktion.

Indianerlejren ligger på kommunens jord, og man skal fiske eller have anden tilknytning til havnen for at kunne leje dem, og blandt andet smakkelaugene har et hyggeligt klubhus i et af skurene.

Skurene

Skurene er opført i individuel stil og ofte med et personligt præg. De fleste af skurene er rødmaledede, men der er også grønne og sorttjærede huse i mellem.

Indianerlejren er en selvgroet bebyggelse, der helst ikke skal blive alt for 'pæn', så der er nogle rammer for bebyggelsens udseende, der skal overholdes. Blandt andet skal husene

Fiskere - Foto Anders Grimstrup

være i træ og tagene skal være eternit eller pap. Men Indianerlejren er lige så anarkistisk som rådhuset er retlinet, og når forloren træ og plasticvinduer sniger sig ind mellem de gamle skure, går det under naboens radar...

Tumleplads for børn

I 'Havnen, Ringkøbing Havn 100 år' skriver Per Hauge Mortensen: 'En havn har altid været en yndet, men ikke ufarlig legeplads for børn. Børnene, der boede i de tilstødende gader, færdedes da også hjemmefra på

havnen, selvom mange af dem havde forbud fra forældrene mod at komme der.

Omme ved fiskernes skure, 'Indianerlejren', var der mange muligheder for at lege skjul, tagfat o.lign. Fiskerne var dog ikke tilfreds med denne trafik, så når der kom en fisker forbi, var alle som sunket i jorden i et nu.

Lussinger

I området lå også fiskernes nytjærede garn, og var man uheldig og løbe hen over et garn, der ikke var tørt, måtte man stå til regnskab for, hvor tjæren kom fra, når man nåede hjem. Det kunne let resultere i en gang skældud eller et par lussinger.

På selve havnen var det havnefogeden, der regerede. Gik legen med at bygge huler i stablerne af fiskekasser, eller havde man andet i gang nær havnebassinet, var det med at komme væk, hvis havnefogeden nærmede sig. Så lød råbet 'Havnefogeden', og alle var væk fra jordens overflade som et lyn.'

Indianerlejren 2025

Raske drenge ved Indianerlejren - Foto Anders Grimstrup

Ruse og bundgarnspæle - Foto Anders Grimstrup

Hvilke fiskerhistorier gemmer der sig bag det frønnede vindue?

